

Arrest

nr. 55 327 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTHERE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U heeft politieke sympathieën voor Levon Ter-Petrosian van de HHSh sinds de herfst van 2007. U woonde toespraken van Levon Ter-Petrosian bij in het kader van zijn promotietoer voor de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. U nam deel aan de protestacties tegen de uitslag van die verkiezingen, inclusief de betoging van 1 maart 2008 in Yerevan. In de nacht van 29 februari op 1 maart 2008 heeft u op het Vrijheidsplein overnacht. Omstreeks 6u45 vond er een gewelddadige politie-interventie plaats. U bent toen gevlucht. Tegen 1 uur stond u bij de Franse ambassade. Rond 8 uur ontstonden er rellen met de politie. U stond op de eerste rij van betogers. U maakte straatstenen los en gooide ze naar de politie. Na 1 maart dook u, uit vrees voor arrestatie, onder bij uw tante in Jerevan tot 9 of 10 maart 2008. Die dag werd u tegengehouden door de politie die uw paspoort wilde zien. Ze wilden u meenemen naar het

politiebureau, maar toen rende u weg. Uw paspoort bleef bij de politie achter. Na de politiecontrole dook u tot 10 april 2008 onder bij een vriend te Abovyan. In april heeft de politie u thuis gezocht. Uw broer is twee keer geconvoceerd. De politie vroeg hem waar u was. U vermeldt de namen van vier vrienden die officieel gezocht zouden worden. Eén van hen is opgepakt, de drie anderen zijn ondergedoken in Armenië. Op 10 april 2008 vertrok u naar Oekraïne. U nam vanuit de luchthaven Zvartnots in Jerevan het vliegtuig naar de luchthaven Borispol, in Kiev. U reisde met valse documenten. Begin november 2009 werd u gecontroleerd in het busstation van Golosevski. Er werden foto's en vingerafdrukken van u genomen. Hierna besloot u dat u daar niet meer kon blijven. In geval van een terugkeer naar Armenië vreest u opgepakt, geslagen en voor jaren opgesloten te zullen worden. Op 12 november 2009 nam u vanuit de luchthaven Borispol in Kiev het vliegtuig naar Parijs. U reisde toen met valse documenten en in groep met twee begeleiders. Diezelfde dag nog reisde u van Parijs naar België waar u op 13 november 2009 een asielaanvraag indiende.

U bent in het bezit van uw militair boekje, uw sociale kaart en een valse permanente verblijfsvergunning voor Oekraïne.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u als sympathisant van Levon Ter-Petrosyan na de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 deelnam aan de protestacties van de oppositie. U was er aanwezig toen op 1 maart 2008 de politie gewelddadig optrad. Verschillende vrienden van u namen die dag ook deel aan de betogingen.

Er dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die een sympathisant is van Levon Ter-Petrosyan, en betrokken was bij de evenementen van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U beweert niettemin dat u en enkele van uw vrienden nog steeds officieel gezocht worden omwille van de deelname aan de protestacties van 1 maart 2008 (CGVS, p. 14-15). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er nog twee personen officieel gezocht worden. Noch u, noch de door u met naam genoemde vrienden, behoren tot deze gezochte personen. Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Er dient verder opgemerkt te worden dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Armenië dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. U kon het Commissariaat-generaal immers geen enkel document overmaken waaruit blijkt dat u politiek geëngageerd was, gecontroleerd werd door de politie en dat u officieel gezocht wordt. U wist niet eens op welke manier uw broer werd geconvoceerd en of er daarbij een convocatiebewijs werd afgeleverd (CGVS, p. 15, 16).

Ter bevestiging van het in uw hoofde vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid dient opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig informatie heeft over de huidige stand van zaken van uw problemen (CGVS, p.15), niettemin u sinds uw aankomst in België nog steeds contact heeft met familie in uw thuisland, meer bepaald met uw moeder en broer (CGVS, p. 3). U weet niet of uw zaak is doorgegeven aan het parket of dat er al dan niet een rechtszaak tegen u loopt (CGVS, p. 15). Ook aangaande de door u genoemde vrienden die eveneens gezocht zouden worden naar aanleiding van de betogingen van 1 maart 2008, weet u niet of er een rechtszaak is geweest (CGVS, p. 14-15). U heeft er evenmin een verklaring voor waarom u zich niet geïnformeerd heeft omtrent de huidige stand van zaken van uw problemen en die van uw vrienden (CGVS, p. 16). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang.

Voor zover de verklaarde asielproblemen geloofwaardig zouden zijn, quod non, moet niettemin opgemerkt worden dat u, die de autoriteiten vreest, verklaart dat (CGVS, p. 15-16) u of uw familie niets ondernomen heeft om elders bescherming of rechtsbemiddeling bij de autoriteiten te zoeken. U zegt dat ngo's corrupt zijn en dat u niet weet of u er geholpen wordt. U maakt deze aanname echter niet aannemelijk. U stelt integendeel dat u geen informatie heeft ingewonnen over ngo's. U heeft geen advocaat geraadpleegd. U weet niet wat een advocaat zou kunnen doen en bovendien kost

een advocaat veel geld. U heeft echter in totaal 4.000 dollar betaald voor de valse documenten en het vliegtuigticket. Aldus dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in Armenië onvoldoende heeft aangesproken. Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw asielerelaas bijkomend in het gedrang.

Er dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute. U verklaart (CGVS, p. 6-8) op 10 april 2008 van de luchthaven van Zvartnots naar de luchthaven van Borispol, Kiev te zijn gevlogen met een vals paspoort. Ene Sacha heeft hiervoor gezorgd. In de luchthaven van Zvartnots heeft u het paspoort bij controle afgegeven en is er een stempel in gezet. Voor de rest heeft u daar geen andere controle gehad. U heeft in de luchthaven van Zvartnots geen irisscan moeten ondergaan of vingerafdrukken moeten laten nemen (CGVS, p. 17). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er in de luchthaven van Zvartnots strenge controles zijn, daaronder een tweevoudige vingerafdrukname. Ook over de EU-grenscontrole in de luchthaven van Parijs legt u ongeloofwaardige verklaringen af. U verklaart (CGVS, p. 6-8 en p. 17) op 12 november 2009 van Kiev naar Parijs te zijn gereisd. U bent in groep gereisd met twee begeleiders. In de luchthaven van Parijs liep u gewoon mee met de groep. Het door Sacha voor u geregeld vals paspoort werd daarbij door hem bijgehouden. U zelf heeft het niet in handen gehad. U werd niet individueel gecontroleerd. U zei dat u ook verbaasd was dat er geen controle was in Parijs. De smokkelaar heeft met u geen afspraken gemaakt over wat er gezegd moest worden indien u controle kreeg (CGVS, p. 17). U weet niet door welk land het visum uitgereikt werd (CGVS, p. 17). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaars/passeurs, is het onwaarschijnlijk dat hij met zijn klant geen afspraken heeft gemaakt wat er gezegd diende te worden in geval van controle en dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring niet geloofwaardig.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten (uw militair boekje, uw sociale kaart en een valse permanente verblijfsvergunning voor Oekraïne) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw militair boekje en uw sociale kaart bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. De valse permanente verblijfsvergunning voor Oekraïne bevat informatie over de valse identiteit waarmee u gereisd heeft, maar heeft geen enkele bewijskracht ten aanzien van de problemen die u zelf in Armenië gekend zou hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het EVRM.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker,

die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4. Elke asielzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel.

2.5. Artikel 48/5, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dan ook dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.6. In die optiek is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing een determinerend motief bevat, met name datgene waarin wordt gesteld, na inzage van de stukken van het dossier, dat er voor personen met het profiel van verzoeker, die als sympathisant van Levon Ter-Petrosyan deelnam aan verschillende protestacties naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, geen actuele vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.7. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een brief van T.A. (met een vertaling die werd nagestuurd), die naar zijn zeggen zelf werd aangehouden en gemarteld naar aanleiding van dezelfde feiten en die bevestigt dat er op heden nog steeds problemen zijn en nog veel activisten gezocht en vervolgd worden. Bovendien, zo stelt verzoeker, is ook op grond van de informatie van het administratief dossier een vervolging van activisten niet is uitgesloten: mensen die door de overheid gerelateerd worden aan strafbare feiten of die door de overheden worden aangezien als campagneleider of organisator van manifestaties kunnen tot op vandaag worden vervolgd.

2.8. Uit het document *“Subject related briefing ‘Armenië’. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan”* (gedateerd 23 juni 2010, administratief dossier, stuk 18) blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten, dat “degenen die problemen (oproeping, arrestatie, ...) konden lopen omwille van deelname aan de evenementen (...), deze problemen reeds gekend hebben” en dat er na november 2008 geen arrestaties meer waren. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat demonstranten die deelnamen aan verschillende protestacties naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, om die reden geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

2.9. Waar verzoeker stelt dat hij nog wordt vervolgd, moet enerzijds worden vastgesteld dat luidens het voormelde document nog twee personen officieel worden gezocht naar aanleiding van de feiten rond de presidentsverkiezingen. Deze twee worden bij naam genoemd, en noch verzoeker, noch de namen van de door hem genoemde vrienden behoren tot deze gezochte personen. Anderzijds maakt verzoeker helemaal niet aannemelijk en brengt hij geen enkel bewijs aan dat zou aantonen om welke reden en dat hij zou behoren tot de categorie van identificeerbare personen die strafbare feiten hebben gepleegd dan wel door de overheid zou worden aanzien als campagneleider of organisator van manifestaties. Verzoeker betwist immers niet het profiel dat hem, op basis van zijn eigen verklaringen, door de verwerende partij werd toegemeten, met name een sympathisant zonder meer. De door verzoeker neergelegde brief van T.A. kan evenmin soelaas brengen. De brief beschrijft verzoekers deelname aan de manifestaties, waarop hij een « valabele impact zou hebben gehad » en wordt gesteld dat veel

activisten hun vrijheid of hun leven verloren of serieuze schade werden toegebracht aan hun gezondheid. Tenslotte wordt gesteld dat veel activisten zich nog steeds verbergen en vervolgd worden.

2.10. Zelfs aangenomen dat hij kan worden beschouwd als een nieuw gegeven in de zin van artikel 39/76, § 1 van de Vreemdelingenwet, en zelfs abstractie makend van het gesolliciteerd karakter van dit schrijven, is de Raad van oordeel dat deze brief niet van aard is om de informatie van het administratief dossier, die is ingewonnen bij goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten en waarvan de objectiviteit dus vaststaat, te ontcrachten.

2.11. Met betrekking tot afschriften van het paspoort van de briefschrijver en van verzoekers broer, die ter zitting worden neergelegd stelt de Raad vast dat het gaat om een kopie die is ontdaan van alle bewijswaarde gelet op het gemakkelijk manipuleerbaar en falsifieerbaar karakter van dergelijke afschriften. De andere ter zitting neergelegde documenten werden reeds in de bestreden beslissing beoordeeld, beoordeling die door verzoeker ongemoeid werd gelaten, zodat de motivering desbetreffend onverminderd overeind blijft.

2.12. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker de informatie uit de het administratief dossier niet in een ander daglicht heeft kunnen stellen en dat op grond van die informatie de verwerende partij genoegzaam, en alleen al op grond van het door de Raad determinerend bevonden motief, heeft kunnen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het gemis aan actueel karakter van de vrees en/of het reëel risico op ernstige schade.

2.13. Wat ten slotte de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, stelt de Raad vast dat, niettegenstaande het gegeven dat dit artikel niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat dit thans het geval is.

2.14. Het middel is niet gegrond, zodat het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS